

31985L0577

31.12.1985

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 372/31

DYREKTYWA RADY
z dnia 20 grudnia 1985 r.
w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do umów zawartych poza lokalem przedsiębiorstwa
(85/577/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

powszechną formą praktyki handlowej w Państwach Członkowskich jest zawieranie umów lub jednostronnych zobowiązań między przedsiębiorcą a konsumentem poza lokalem przedsiębiorstwa; takie umowy i jednostronne zobowiązania są poddane uregulowaniom prawnym, które są różne w Państwach Członkowskich;

wszelkie różnice w uregulowaniach prawnych mogą bezpośrednio wpływać na funkcjonowanie wspólnego rynku; dlatego niezbędne jest zbliżenie przepisów prawnych w tej dziedzinie;

wstępny program Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sprawie ochrony konsumentów i polityki informacyjnej ⁽⁴⁾ przewiduje między innymi, na mocy ust. 24 i 25, że zostaną podjęte właściwe środki mające na celu ochronę konsumenta przed nieuczciwymi praktykami handlowymi w zakresie sprzedaży obwoźnej; drugi program Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej w sprawie ochrony konsumentów i polityki informacyjnej ⁽⁵⁾ potwierdził, że będą kontynuowane działania i priorytety określone w programie wstępnym;

szczególną cechą umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa jest to, że, co do zasady, to przedsiębiorca rozpoczyna negocjacje, na które konsument jest nieprzygotowany i które są dla niego zaskoczeniem; często konsument nie ma możliwości

porównania jakości oraz ceny oferty z innymi ofertami; ten element zaskoczenia istnieje nie tylko w umowach zawieranych przy okazji sprzedaży obwoźnej, ale także przy innego rodzaju umowach zawieranych przez przedsiębiorcę poza lokalem jego przedsiębiorstwa;

w celu umożliwienia konsumentowi oceny powstałych na mocy umowy zobowiązań, powinien on uzyskać prawo odstąpienia od niej w terminie co najmniej siedmiu dni;

należy podjąć właściwe środki zapewniające konsumentowi pisemną informację o czasie przeznaczonym do namysłu;

Państwom Członkowskim pozostawia się swobodę utrzymania lub wprowadzenia całkowitego lub częściowego zakazu zawierania umów poza lokalem przedsiębiorstwa, o ile ich zdaniem takie działania leżą w interesie konsumentów;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do umów, na podstawie których przedsiębiorca dostarcza konsumentowi towary lub świadczy usługi i które są zawierane:

— w trakcie zorganizowanego przez przedsiębiorcę wyjazdu poza lokal przedsiębiorstwa, lub

— w trakcie odwiedzin przedsiębiorcy

i) w domu konsumenta lub w domu innego konsumenta;

ii) w miejscu pracy konsumenta;

w przypadku gdy odwiedziny te nie odbywają się na wyraźne życzenie konsumenta.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się także do umów o dostawę towarów i świadczenie usług innych niż te, w związku z którymi konsument zamówił odwiedziny przedsiębiorcy pod warunkiem że kiedy zamawiał jego odwiedziny nie wiedział i z przyczyn uzasadnionych nie mógł wiedzieć, że dostawa tych innych towarów i świadczenie usług jest częścią handlowej lub zawodowej działalności przedsiębiorcy.

3. Niniejszą dyrektywę stosuje się do umów, których dotyczy oferta złożona przez konsumenta w warunkach podobnych do

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 29.1.1977, str. 6; Dz.U. C 127 z 1.6.1978, str. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 241 z 10.10.1977, str. 26.

⁽³⁾ Dz.U. C 180 z 18.7.1977, str. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 92 z 25.4.1975, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 133 z 3.6.1981, str. 1.

tych opisanych w ust. 1 lub ust. 2, chociaż konsument nie był związany swoją ofertą przed jej przyjęciem przez przedsiębiorcę.

4. Niniejszą dyrektywę stosuje się do ofert składanych w sposób umowny przez konsumenta w okolicznościach podobnych do tych opisanych w ust. 1 lub ust. 2, gdy konsument jest związany swoją ofertą.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

„konsument” oznacza osobę fizyczną, która w transakcjach objętych dyrektywą działa w celach, które mogą być uważane za nie związane z jej działalnością handlową lub zawodem;

„przedsiębiorca” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która we wspomnianych transakcjach działa w zakresie swoich handlowych lub zawodowych kompetencji, oraz każdą osobę działającą w imieniu lub na rzecz przedsiębiorcy.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że niniejsza dyrektywa będzie stosowana tylko do umów, które przewidują uiszczenie przez konsumenta płatności przekraczających określoną sumę. Suma ta nie może być wyższa niż równowartość 60 ECU.

Rada, działając na wniosek Komisji, zbada i, jeśli okaże się to konieczne, zweryfikuje tę sumę, po raz pierwszy nie później niż po upływie 4 lat od notyfikacji dyrektywy, a następnie co dwa lata, biorąc pod uwagę gospodarczy i finansowy rozwój Wspólnoty.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

a) umów o prace budowlane, umów sprzedaży i najmu nieruchomości oraz umów dotyczących innych praw dotyczących nieruchomości.

W zakres niniejszej dyrektywy wchodzi umowy o dostawę towarów w celu ich włączenia do nieruchomości lub umowy remontowe nieruchomości;

b) umów o dostawę środków spożywczych lub innych produktów przeznaczonych do bieżącego spożycia w gospodarstwie domowym i dostarczanych regularnie przez sprzedawcę do miejsca zamieszkania;

c) umów o dostawę towarów i świadczenie usług, jeśli spełnione są wszystkie trzy następujące warunki:

i) umowa jest zawierana na podstawie katalogu przedsiębiorcy, z którego treścią konsument ma sposobność zapoznania się pod nieobecność przedstawiciela przedsiębiorcy;

ii) istnieje zamiar dalszego utrzymywania kontaktów między reprezentantem przedsiębiorcy a konsumentem w związku z tą lub ewentualną późniejszą transakcją;

iii) zarówno katalog, jak i umowa, w jasny sposób informują konsumenta o przysługującym mu prawie do zwrotu towaru dostawcy w okresie nie krótszym niż 7 dni od jego otrzymania lub prawie do odstąpienia od umowy w tym okresie bez żadnych zobowiązań innych niż zobowiązanie należytego dbania o te towary;

d) umów ubezpieczeniowych;

e) umów dotyczących papierów wartościowych.

3. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 2 Państwa Członkowskie mogą powstrzymać się od stosowania niniejszej dyrektywy do umów na dostawę towarów i świadczenie usług mających bezpośredni związek z towarami lub usługami, w związku z którymi konsument wystąpił o odwiedzinę przedsiębiorcy.

Artykuł 4

W przypadku transakcji objętych zakresem art. 1, przedsiębiorcy są zobowiązani zawiadomić konsumentów na piśmie o przysługującym im prawie do odstąpienia od umowy w terminie wymienionym w art. 5, podając nazwisko i adres osoby, wobec której można dochodzić tego prawa.

Takie zawiadomienie zawiera datę zawarcia umowy i wszelkie dane umożliwiające jej identyfikację. Jest ono dostarczone konsumentowi:

a) w przypadku art. 1 ust. 1, w momencie zawarcia umowy;

b) w przypadku art. 1 ust. 2, nie później niż w momencie zawarcia umowy;

c) w przypadku art. 1 ust. 3 i 4, w momencie złożenia oferty przez konsumenta.

Państwa Członkowskie zapewnią ustanowienie właściwych środków ochrony konsumentów w krajowym ustawodawstwie, w przypadku gdy informacje określone w niniejszym artykule nie zostaną dostarczone.

Artykuł 5

1. Konsument ma prawo do odstąpienia od umowy przez wysłanie zawiadomienia w terminie nie krótszym niż siedem dni od otrzymania zawiadomienia określonego w art. 4, zgodnie z procedurą ustanowioną w ustawodawstwie krajowym. Wystarczy, jeśli zawiadomienie zostanie wysłane przed końcem tego terminu.

2. Wysłanie przez konsumenta zawiadomienia zwalnia konsumenta z wszelkich zobowiązań wynikających z umowy.

Artykuł 6

Konsument nie może zrzec się uprawnień przyznanych mu na mocy niniejszej dyrektywy.

Artykuł 7

Jeśli konsument skorzysta z prawa do odstąpienia od umowy, skutki prawne takiego odstąpienia regulują krajowe przepisy prawne, zwłaszcza w kwestii zwrotu płatności za towary lub usługi i zwrotu otrzymanych towarów.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla wprowadzenia lub utrzymania w mocy przez Państwa Członkowskie bardziej korzystnych przepisów ochrony konsumentów w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, w okresie 24 miesięcy od jej notyfikacji ⁽¹⁾ oraz niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 1985 r.

W imieniu Rady

R. KRIEPS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Niniejsza dyrektywa została notyfikowana Państwom Członkowskim dnia 23 grudnia 1985 r.